

Το σοκ του άθεου φοιτητή

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Του Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου

Πριν από αρκετά χρόνια με πλησίασε κάποιος νεαρός φοιτητής.

Με πολλή διστακτικότητα, άλλα και με την ένταση του απαιτητικού αναζητητή, μού δήλωσε ότι είναι άθεος, που όμως θα ήθελε πολύ να πιστέψει, άλλα δεν μπορούσε. Χρόνια προσπαθούσε και αναζητούσε, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Συνομίλησε με καθηγητές και μορφωμένους. Άλλα δεν ικανοποιήθηκε η δίψα του για κάτι σοβαρό. Άκουσε για μένα και αποφάσισε να μοιρασθεί μαζί μου την υπαρξιακή ανάγκη του. Μού ζήτησε μια επιστημονική απόδειξη περί υπάρξεως Θεού.

-Ξέρεις ολοκληρώματα ή διαφορικές εξισώσεις; τον ρώτησα.

-Δυστυχώς όχι, μού άπαντα. Είμαι της Φιλοσοφικής.

-Κρίμα! διότι ήξερα μία τέτοια απόδειξη, είπα εμφανώς αστειευόμενος.

Ένωσε αμήχανα και κάπου σιώπησε για λίγο.

-Κοίταξε, του λέω. Συγγνώμη που σε πείραξα λιγάκι. Άλλα ο Θεός δεν είναι εξίσωση, ούτε μαθηματική απόδειξη. Αν ήταν κάτι τέτοιο, τότε όλοι οι

μορφωμένοι θα τον πίστευαν. Να ξέρεις, αλλιώς προσεγγίζεται ο Θεός. Έχεις πάει ποτέ στο Άγιο Όρος; Έχεις ποτέ συναντήσει κανέναν ασκητή;

-Όχι, πάτερ, αλλά σκέπτομαι να πάω, έχω ακούσει τόσα. πολλά.. Αν μού πείτε, μπορώ να πάω και αύριο. Ξέρετε κανέναν μορφωμένο να πάω να τον συναντήσω;

-Τι προτιμάς; Μορφωμένο που μπορεί να σε ζαλίζει ή άγιο που μπορεί να σε ξυπνήσει;

-Προτιμώ τον μορφωμένο. Τους φοβάμαι τους αγίους.

-Η πίστη είναι υπόθεση της καρδιάς. Για δοκίμασε με κανέναν άγιο. Πώς σε λένε; ρωτώ.

-Γαβριήλ, μου άπαντα.

Τον έστειλα σε έναν ασκητή. Του περιέγραψα τον τρόπο προσβάσεως και του έδωσα τις δέουσες οδηγίες. Κάναμε κι ένα σχεδιάγραμμα. Θα πας, του είπα, και θα ρωτήσεις το ίδιο πράγμα. Είμαι άθεος, θα του πεις, και θέλω να πιστεύσω. Θέλω μια απόδειξη περί υπάρξεως Θεού.

-Φοβάμαι, ντρέπομαι, μου άπαντα.

-Γιατί ντρέπεσαι και φοβάσαι τον άγιο και δεν ντρέπεσαι και φοβάσαι έμένα; ρωτώ. Πήγαινε απλά και ζήτη το ίδιο πράγμα.

Σε λίγες μέρες, πήγε και βρήκε τον ασκητή να συζητάει με κάποιον νέο στην αυλή του. Στην απέναντι μεριά περίμεναν άλλοι τέσσερις καθισμένοι σε κάτι κούτσουρα. Ανάμεσα σε αυτούς και ο Γαβριήλ βρήκε δειλά την θέση του. Δεν πέρασαν περισσότερα από δέκα λεπτά και η συνομιλία του Γέροντα με τον νεαρό τελείωσε.

-Τι γίνεστε, παιδιά; ρωτάει. Έχετε πάρει κανένα λουκουμάκι; Έχετε πιει λίγο νεράκι;

-Ευχαριστούμε, Γέροντα, απήντησαν, με συμβατική κοσμική ευγένεια.

-Έλα εδώ, λέει απευθυνόμενος στον Γαβριήλ, ξεχωρίζοντας τον από τους υπόλοιπους. Θα φέρω εγώ το νερό, πάρε εσύ το κουτί αυτό με τα λουκούμια. και έλα πιο κοντά να σου πω ένα μυστικό: Καλά να είναι κανείς άθεος, άλλα να έχει όνομα αγγέλου και να είναι άθεος; Αυτό πρώτη φορά μου συμβαίνει.

Ο φίλος μας κόντεψε να πάθει έμφραγμα από τον αποκαλυπτικό αιφνιδιασμό. Πού εγνώρισε το όνομα του; Ποιος του αποκάλυψε το πρόβλημα του; Τι, τελικά, ήθελε να του πει ο γέροντας;

-Πάτερ, μπορώ να σας μιλήσω λίγο; Μόλις που μπόρεσε να ψελλίσει.

-Κοίταξε, τώρα σουρουπώνει, πάρε το λουκούμι, πιες και λίγο νεράκι και πήγαινε στο πιο κοντινό μοναστήρι να διανυκτερεύσεις.

-Πάτερ μου, θέλω να μιλήσουμε, δεν γίνεται;

-Τι να πούμε, ρε παλληκάρι; Για ποιόν λόγο ήλθες;

Στο ερώτημα αυτό ένωσα αμέσως να ανοίγει η αναπνοή μου, αφηγείται. Η καρδιά μου να πλημμυρίζει από πίστη. Ο μέσα μου κόσμος να θερμαίνεται. Οι απορίες να λύνονται χωρίς κανένα λογικό επιχείρημα, δίχως καμία συζήτηση, χωρίς την ύπαρξη μιας ξεκάθαρης απάντησης. Γκρεμίσθηκαν μέσα μου αυτομάτως όλα τα αν, τα γιατί, τα μήπως και έμεινε μόνον το πώς και το Τι από δω κι εμπρός.

Ό,τι δεν του έδωσε η σκέψη των μορφωμένων, του το χάρισε ο ευγενικός υπαινιγμός ενός άγιου, αποφοίτου μόλις της τέταρτης τάξης του δημοτικού. Οι άγιοι είναι πολύ διακριτικοί. Σού κάνουν την εγχείρηση χωρίς αναισθησία και δεν πονάς. Σου κάνουν την μεταμόσχευση χωρίς να σου ανοίξουν την κοιλιά. Σε ανεβάζουν σε δυσπρόσιτες κορυφές δίχως τις σκάλες της κοσμικής λογικής. Σου φυτεύουν την πίστη στην καρδιά, χωρίς να σου κουράσουν το μυαλό.

Πηγή:isagiastriados.com